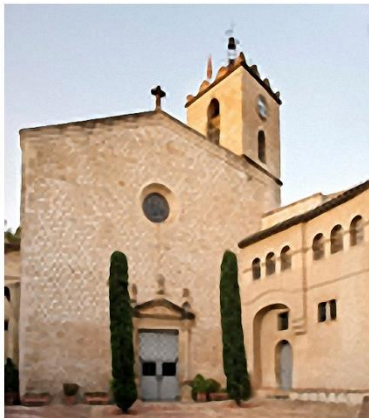

FULL INFORMATIU **PARRÒQUIA dels SANTS** **Just i Pastor**

Sant Just Desvern, 4 d'Octubre de 2020. N° 40

SOM ADMINISTRADORS DE LA VINYA

Trobem avui a l'Evangeli una paràbola de Jesús, adreçada als dirigents del poble d'Israel. Són paraules molt dures que haurien interpellar-nos també a nosaltres. La millor manera d'acollir aquesta paràbola és, segurament, esdevenir plenament conscients de la responsabilitat que Déu ha deixat en mans de la humanitat en fer-li l'encàrrec de tenir cura de tot allò que havia creat i,

d'una forma molt especial, als que ens anomenem deixebles de Jesús i hem reconegut en Ell, i en seu amor incondicional, "la pedra angular" que sosté l'edifici del Regne que Déu vol per a la seva creació. No hem sabut acollir el dons de Déu i ens hem cregut els "amos de la vinya". Ell esperava que en tinguéssim cura i nosaltres estem malbaratant i dei destruint. Esperava de nosaltres fruits de generositat i amor però produïm violència, injustícia, desigualtats... Déu continua enviant-nos els seus missatgers però també avui són rebutjats, maltractats i morts pels poderosos dels nostres dies, emparats per la indiferència i la passivitat d'una gran majoria. També avui el missatge del Regne de Déu, que Jesús proclama, està en franca oposició als "regnes" del nostre món, també avui Jesús continua morint a les creus de tants homes i dones que el nostre món benestant crucifica. Fa molt temps que els cristians hauríem d'haver après la manera d'estimar la creació i defensar millor la justícia, però continuem malbaratant els recursos del planeta i donant suport a una societat feta a mida de l'egoisme fraticida. ¿Pot ser que encara ens sorprengui descobrir que podem estar a punt de ser acomiadats de la vinya mentre Déu segueix obrint camins nous al seu projecte de salvació amb altres capaçes de produir fruits de generositat i justícia? Tant de bo que, ben units a Jesucrist i guiats per l'Esperit, siguem capaçes d'alliberar-nos de l'afany desmesurat de posseir i dominar com a amos el que només pertany a Déu i units a Sant Francesc sapiguem adreçar-li agraïts un càntic de lloança agermanats amb tota la creació.

=====

Què en fem del dons de Déu? Estem produint els fruits que Déu espera del seu poble: justícia pels exclosos, solidaritat, compassió pels que pateixen, perdó...? No serà potser el nostre un cristianisme sovint mediocre, incoherent i estèril?

=====

Déu i Pare nostre concediu-nos que, inspirats per exemple de Sant Francesc, realitzem amb maduresa l'elecció d'un estil de vida sobri, solidari i sostenible, promovent la cura i la protecció dels ecosistemes, garantint l'accés de tothom als recursos bàsics i fomentant les pràctiques que respectin els drets fonamentals de la persona humana i el deure de protegir cada criatura que ha sortit de les vostres mans.

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mt 21,33-43

La parábola de los “viñadores homicidas” es un relato en el que Jesús va descubriendo con acentos alegóricos la historia de Dios con su pueblo elegido. Es una historia triste. Dios lo había cuidado desde el comienzo con todo cariño. Era su “viña preferida”. Esperaba hacer de ellos un pueblo ejemplar por su justicia y su fidelidad. Serían una “gran luz” para todos los pueblos.

Sin embargo aquel pueblo fue rechazando y matando uno tras otro a los profetas que Dios les iba enviando para recoger los frutos de una vida más justa. Por último, en un gesto increíble de amor, les envió a su propio Hijo. Pero los dirigentes de aquel pueblo terminaron con él. ¿Qué puede hacer Dios con un pueblo que defrauda de manera tan ciega y obstinada sus expectativas?

Los dirigentes religiosos que están escuchando atentamente el relato responden espontáneamente en los mismos términos de la parábola: el señor de la viña no puede hacer otra cosa que dar muerte a aquellos labradores y poner su viña en manos de otros. Jesús saca rápidamente una conclusión que no esperan: “Por eso yo os digo que se os quitará a vosotros el reino de Dios y se le dará a un pueblo que produzca frutos”.

Comentaristas y predicadores han interpretado con frecuencia la parábola de Jesús como la reafirmación de la Iglesia cristiana como “el nuevo Israel” después del pueblo judío que, después de la destrucción de Jerusalén el año setenta, se ha dispersado por todo el mundo.

Sin embargo, la parábola está hablando también de nosotros. Una lectura honesta del texto nos obliga a hacernos graves preguntas: ¿Estamos produciendo en nuestros tiempos “los frutos” que Dios espera de su pueblo: justicia para los excluidos, solidaridad, compasión hacia el que sufre, perdón...?

Dios no tiene por qué bendecir un cristianismo estéril del que no recibe los frutos que espera. No tiene por qué identificarse con nuestra mediocridad, nuestras incoherencias, desviaciones y poca fidelidad. Si no respondemos a sus expectativas, Dios seguirá abriendo caminos nuevos a su proyecto de salvación con otras gentes que produzcan frutos de justicia.

Nosotros hablamos de “crisis religiosa”, “descristianización”, “abandono de la práctica religiosa”... ¿No estará Dios preparando el camino que haga posible el nacimiento de una Iglesia más fiel al proyecto del reino de Dios? ¿No es necesaria esta crisis para que nazca una Iglesia menos poderosa pero más evangélica, menos numerosa pero más entregada a hacer un mundo más humano? ¿No vendrán nuevas generaciones más fieles a Dios que nosotros?

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE: 3	19h.	
DIUMENGE:4	11h. 13h.	María Fullola Nogués; Samuel Amorós.
DISSABTE:10	19 h.	
DIUMENGE:11	11h. 13h.	Germans Justí i Concepció Amigó; I memòria de Maxime (Infant) difunts família Junquera-Ezquerria

HORARI DE MISSES A LA PARRÒQUIA

DISSABTES A LES 19 H. CATALÀ
DIUMENGES A LES 11 H. CATALÀ
I A LAS 13 H. CASTELLANO.

HOGAR NTRA. SRA. DE LOURDES

CONTINUEN SUPRIMIDES LES MISSES
FINS NOU AVIS.

SIGUEN SUPRIMIDAS LAS MISAS
HASTA NUEVO AVISO.
=====

CONDOLENÇA

La donem als familiars de Na Pepita Mira Albert i Ramona Corominas Mayans i Na Nieves Montoyo Valdivieso .I desitgem que las difuntes gaudeixin de la Vida per sempre a la casa del Pare.

AVUI COL·LECTA EXTRA PER A LA PARRÒQUIA